

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník 89

Číslo 17

26. dubna

Cena: 7 Kč

ČEŠTÍ VRCHOLOVÍ BASKETBALISTÉ JIŽ TŘETÍ ROK POMÁHAJÍ POTŘEBNÝM

V roce 2007 se pod názvem Každý koš pomáhá zrodila společná charitativní akce profesionálních basketbalových klubů a Redakce sportu České televize, která nemá obdobu snad v celé Evropě. Všechny kluby Národní basketbalové ligy se v dubnu 2007 zavázaly, že každý klub a hráč "zaplatí" všechny trefy, které padnou ve zvoleném ligovém kole do koše. Klub přispívá částkou 100 Kč (a více) a hráči 10 Kč (a více) za každý svůj koš. Česká televize z daného ligového kola odvysílá podle možností oproti obvyklému jednomu několik přímých přenosů, ve kterých navíc zprostředkovává možnost posílat dárcovské DMS od diváků. **Chcete-li i vy přispět formou DMS, můžete ji odeslat ve tvaru DMS POMOCKO-SEM na číslo 87777.**

Díky spolupráci s ČT má akce zajištěnou poměrně dobrou publicitu: ve vysílání ČT 4 jsou vysílány upoutávky, besedy, tiskové konference, akce je prezentována v pořadech Branky-body-vteřiny, Sama doma, vycházejí články v tisku apod.

Kam tato pomoc směřuje? Peníze vybrané v roce 2007 byly rovným dílem rozděleny mezi dva domovy na půl cesty pro mládež odcházející z dětských domovů. Jedním z nich je Domov Maják v Praze 4 – Michli (www.enyamajak.cz) a druhým Domov Pod křídly ve Valašském Meziříčí (www.podkridly.cz). Vybráno bylo celkem 274 532 Kč. Akce byla natolik úspěšná, že se o rok později opakovala – opět ve prospěch dvou uvedených domovů na půli cesty (dohromady získaly 220 771 Kč).

Organizátoři se rozhodli věnovat se charitativní činnosti soustavněji a rozšířit okruh těch, pro něž budou finanční prostředky vybírány. Za tím účelem bylo letos založeno občanské sdružení Každý koš pomáhá, jehož cílem a úkolem je hledat potřebné a zprostředkovat jim pomoc. V letošním roce proto basketbalisté a jejich fanoušci pomáhají třem konkrétním dětem. Prvním z nich je třináctiletý Patrik Hošek z Liberce, který je po těžkém úrazu hlavy a potřebuje inva-

lidní vozík. Druhým je jedenáctiletý Samuel Peška z Prahy, kterého po smrti matky vychovává pouze babička a vybrané peníze mu pomohou zabezpečit sportovní činnost, jež pro něj představuje i velkou psychickou vzpruhu. Třetí je šestnáctiletá Dita Bolomská z Chomutova, také sirotek a velký sportovní talent. Vybrané peníze jí pomohou zaplatit soustředění a závody v kanoistice v roce 2009.

Od samého počátku je do této aktivity zapojena naše michelská farářka, sestra Eva Mikulecká, která se velkou měrou zasloužila o vybudování Domova na půl cesty Maják. Jak sama říká, je to pro ni výborné spojení sportu, ke kterému má velmi blízko, jelikož hrávala závodně volejbal, a pomoci potřebným. Těší ji, že se pro skupinu lidí zapojených do akce Každý koš pomáhá tato pomoc stává pravidelnou součástí jejich života.

Domov Maják jsme čtenářům Českého zápasu již dříve představovali. V současné době má za sebou téměř rok a půl provozu. Loni poskytl bydlení 16 dospělým osobám a jednomu dítěti. Průměrná délka pobytu dosud činí 4 měsíce, což je však značně zkrslující informace – někteří mladí lidé mohou odejít již po několika dnech, najdou-li si práci a vlastní ubytování nebo naopak neplní nic ze svých povinností; nejdéle zde mohou zůstat dva roky. V současné chvíli zde bydlí 6 mladých lidí, z toho jedna dívka je těhotná. Obyvatelé domova jsou velmi mladí, jejich průměrný věk je 19 let.

Kapacita Majáku je deset míst v pěti minibutech po dvou osobách. Každý byt je vybaven kuchyňkou, ledničkou, pračkou atd., takže obyvatelé se mohou naučit vést si vlastní domácnost.

V Majáku pracují 4 zaměstnanci na plný úvazek. Každý, kdo se věnuje této cílové skupině, jistě bude souhlasit, že to není nijak snadné. Otázka úspěšnosti je velmi relativní, ukáže se až po delší době. Mladí lidé odcházející z dětských domovů se potýkají s mnoha problémy (nezvyk na samostatný život "venku", kolektivní zlo-

V devátém ročníku prestižní soutěže Kalendář roku, který proběhl 1. dubna 2009 v divadle Kolowrat, získal kalendář Nazaret 3. cenu v kategorii Za nejlepší vyjádření sociální role. Kalendář přihlásil Nazaret, středisko Diakonie a Misie Církve československé husitské. Autorkou grafické úpravy kalendáře je Kateřina Ašenbrennerová. Odbornou porotu zaujal kalendář zejména nápaditým zpracováním a vtipnou metaforou života květnů lidí.

Helena Vonková

vyvyky, dluhy, hledání práce, bydlení atd.) Prvním těžkým úkolem bývá nejprve je přesvědčit, že jim chcete pomoci tyto problémy řešit. Pracovníci domova se v mnoha směrech snaží nahradit jim fungující rodinu a usnadnit jim start do samostatného života. Pro žádného mladého člověka není lehké vystudovat, najít si dobré zaměstnání, bydlení, založit rodinu – což teprve pro ně. Nebyli totiž zpravi-

dlá vedeni k samostatnosti a v okamžiku, kdy se za nimi zavře brána dětského domova, jsou jednak bezradní a jednak mnohem náchylnější naložit s náhle nabytou svobodou nerozumně.

V nejbližší době Domov Maják připravuje den otevřených dveří, o kterém jistě bude informovat na svých webových stránkách. Navazuje spolupráci jak s dalšími neziskovými

organizacemi, tak např. s blízkým Gymnáziem Ohradní. S naší michelskou náboženskou obcí spolupracuje od samého počátku z důvodů, jež jsou nasnadě. A tak tu vedle sebe stojí dům slova a svátostí a dům služby. Kéž jsou požehnáni jak ti, kteří v Majáku hledají bezpečí domova na cestě do dospělého života, tak ti, kteří otvírali a otvírají svá štedrá srdce...

Jana Krajčírková

BIBLE 21. STOLETÍ – NOVÁ BIBLE KRALICKÁ?

Vydání dalšího překladu Bible vzbudilo značnou pozornost – v mnohých městech z něj na Velikonoce střídavě předčítali, jak nám například napsal bratr Aleš Toman z Hradce Králové, Biskupská konference Římskokatolické církve k vydání vydala obšírlé vyjádření, ČTK se na názor dotazovala i bratra patriarchy. Většina z nás asi ještě překlad neměla v ruce, proto jistě přijde vhod názor sestry Jindřišky Kubáčové, kterým několik názorů k tomuto edičnímu počínu zahájíme:

Musím předeslat, že od samého počátku jsem vnímala vydání Bible 21. století s kritickým odstupem. Bude to asi tím, že můj manžel prof. ThDr. Vladimír Kubáč se podílel na Českém ekumenickém překladu starozákonní části Bible a to od samého počátku až do posledních revizí textu a vydání obou komentářů. Český ekumenický překlad je tedy pro mne součástí i mého života. Od smrti mého manžela, tedy už více než patnáct let, nevynechám jediného dne, abych se do textu Písma nezačetla.

Oznámení ve sdělovacích prostředcích, která ohlašovala vydání Bible 21. století a to navíc jako Novou Bibli kralickou, jsem chápala jako určitý marketingový tah. Zřejmě tomu tak bylo. Nemám takové matení pojmů

ráda, ale podařilo se. Zřejmě i Bible potřebuje reklamu. Měli bychom si to zapamatovat. Uvedení Bible 21. století se v této nekřesťanské zemi stalo velkou událostí. Nezastínil ji ani pád naší vlády, ani zemětřesení v Itálii. Ověřila jsem si to u řady lidí, kteří se o věci duchovní nijak nezajímají. Nelze tedy, než k tomuto úspěchu srdečně blahopřát. Bible je čtena v mnoha místech, polovina nákladu vyprodána, zprávy přinášejí tisk i televize. Na Zelený čtvrtek byla Betlémská kaple zaplněna do posledního místa. Většina návštěvníků patřila spíše k mladší generaci. Navíc se tito mladí dostavili svátečně oblečení, což je v dnešní době dost neobvyklé. Znamená to také, že přítomní nebyli náhodní kolemjdoucí.

Zakoupila jsem si jeden výtisk Bible za neuvěřitelně nízkou cenu 250 Kč. Sympatický formát, biblový papír, doplňující mapky. Vydal BIBLION, o. s., za podpory nadačního fondu NBK, autorsky chráněno, vytištěno v Nizozemsku. Text je zveřejněn na *Dokončení na str. 3*

NA FARNÍ ZAHRADĚ JAKO V ÚLE

Letošní Květná neděle odpovídala svému názvu. Slunce jásalo, zlatý déšť nablýskal karáty, do nichž nesměle jukal šedivý samet kočiček. Vzala jsem zcela za samozřejmé, že takový den využili rodiče a děti Roztok u Prahy, aby se poradovali ve farské zahradě naší církve, jejichž setkání sestra farářka Kučerová naprogramovala v rámci velikonočních bohoslužeb a svátků pod mottem Vítání beránků. Poblíž malé mohly s prstí z Kostnice, uložené pod Ježíšovou sochou, bylo beránků namalovaných a vyrobených dětskýma rukama opravdu hodně. A nejen

to; také živá zvířátka se na farské zahradě ozývala. Bílá ovečka s jehňátkem, u nichž se toulal velký černý beran – děti byly u vytržení, jaká že je to roztomilá rodina, když nakonec žasly překvapením. "Beran" zahýkal a bylo po idyle. „Jé, von je to osel!“ poskakovaly a nasyceny tím dojmem, odsunuly se. Takhle asi oslík, na kterém přijel Ježíš do jeruzalémského chrámu, nevypadl, pomyslela jsem si, ale nehloubám, děti mě strhávají k sobě na cestu k dalším zvířátkům, ke kleci se slepičkou a kotci s králíčky. Mohly se jimi těšit díky panu Laštovkovi z Roztok a panu

Honsovi ze Suchdola, kteří je na farskou zahradu zapůjčili. Jiný houfek dětí se soustředil u zdi sboru, kolem sebe křídly a pastelky, s nimiž se každý jedinec snažil nakreslit na připravenou desku svého beránka. Rodiče se potulovali kolem prodejních stánků chráněných dílen s velikonočními dílky, kupovali, oč ratolesti žebrały a co si doma pak zavěsili na památku. Celá neděle na farské zahradě v Roztokách byla milým a radostným evangelním kláním.

Jak se to podařilo? Neříkejme si, že naši věřící mají malý zájem scházet *Dokončení na str. 3*

Seznámení

Kupuji si jednou týdně noviny, abych se i odjinud dověděl, co se ve světě děje a jak se kdo na události dívá. V této tiskovině je mimo jiné i rubrika SEZNÁMENÍ, kterou si také se zájmem pročítám, nikoliv však proto, že bych hledal nějaký protějšek, ale z docela jiného důvodu. Ty inzeráty totiž vypovídají něco zajímavého o části naší veřejnosti. Tak třeba velkou většinu těch, kteří touží po důvěře, věrnosti, upřímnosti, překonání samoty a smyslu života, tvoří muži a ženy nad třicet let, nejčastěji mezi čtyřicítkou a šedesátkou. Mladí mají zřejmě jiné možnosti, jak se poznat. – Časté jsou inzeráty rozvedených, kteří hledají nový, lepší vztah. Mnozí uvádějí, že mají úplně, případně ne zcela vyřešenou minulost. Nevím, co to znamená. Myslím si, že asi něco provedli, byli za to odsouzeni a už jsou z vězení doma, případně ještě nějaký zbytek trestu si mají odpykat. – Zvláště působí ty výzvy, kdy vdané či ženatí hledají někoho, s kým by se mohli diskrétně scházet, ale rozvádět se nechťejí. – Někteří případně děti ani nevdají. Současná mluva vnika i do této oblasti. Inzeráty začínají někdy pozdravem „ahojky, ahojk“ nebo „čauky“. – V textech se objevují též různé neobvyklosti. Tak například jedna žena hledá přítele, možná i na psaní dopisů. Asi mu je chce diktovat. – Muž se představuje jako pohledný, sympatický, hodný, věrný a romantický. Zřejmě se dokonale zná. – Jiný předem hlásí, že je značně zadlužený a hledá milou ženu. – Jistá žena snese i krátké vousy. – Mezi inzerenty se nacházejí taktéž básníci. Zde je příklad: „Pokud je láska hřích, patřím mezi houfy zoufalých. Pokud je láska darem, milujem, i když stárnem? Vdova.“ Asi nějakým nedopatřením se do zmíněné rubriky dostaly inzeráty z jiné oblasti, jak vyplývá z prvních řádků: „Hledám kočku“ a „Hledám tygřici“. Velkou výjimkou je, hledá-li muž ženu či žena muže pro celoživotní pevný svazek a za nejdůležitější považují křesťanskou víru. Po přečtení asi pěti set inzerátů mě obestřel zvláštní smutek z poznání, že takováto cesta k trvalému soužití není zrovna nejjednodušší a že se na ní může skrývat řada nebezpečí. Ale dost možná, že mnoho současníků na nic nedbá a po dalších zklamáních se zase vydává novým dobrodružstvím vstříc.

Zdeněk Svoboda

Z kazatelského plánu

2. neděle po Velikonocích

Téma: Prokaž i nám štědrou milost svou

Jde nám o to, abychom byli lidem zvláštním díky pravému poznání, jehož se nám dostalo, i díky úsilí žít smysluplně. Tato zvláštnost nespočívá jen v maximálním osvědčení víry, ale i v trpělivém snášení křivd, v obětech bez odmlouvání i ve službách v tomto světě bez vyhlídek na uznání. K takovému životnímu slohu je potřeba milosti poznání Ježíše Krista ukřižovaného a vzkříšeného jako pomocníka daného Bohem s otcovskou štědrotí. Daleko ochotněji pak pracujeme se ztrátou než se ziskem, protože je nám víc milost než jakékoliv právo. Víc si ceníme toho, co z Boží milosti smíme, než toho, co je nám tou či onou mocí svěřeno či dovoleno.

Vstup: Sk 2,36-39 (40)

Tužby:

2. Abychom všichni byli oživeni milostí darovanou v Ježíši Kristu ukřižovaném a vzkříšeném...
3. Aby milost Kristova určovala způsob a hodnoty našeho života...

Epištola: Tt 2,11-14

Evangelium: L 24,36-49

K obětování: 2 K 9,8-9

K požehnání: Ž 10,16-18

Modlitba:

Buď velebeno a pochváleno tvé jméno, Pane Ježíši Kriste, za prokázanou milost. Posiluj nás, Duchu svatý, aby nikdo z nás nebral milost Boží nadarmo. Požehnej, Otče, naší cestě z našeho sboru tam, kde je potřeba našeho svědectví o spáse a o pravdě evangelia. Amen.

Vhodné písně: 252; 64 nebo 303; 304

PŘEČTĚTE SI V BIBLI

Naše církve náležejí k reformačním církvím, které mají za základ zbožnosti Písmo svaté. Ale v některých našich náboženských obcích se bohužel nekonají biblické hodiny. Proto postupně předložíme několik programů pro ty věřící, kteří se doma sami chtějí s Bibli. Věříme, že tato četba je bude inspirovat k zamýšlení a modlitbě.

<i>(pokračování z minulého čísla)</i> Kdo je Bůh? A jaký je Bůh? Představujeme našeho Boha těm, kdo ho ještě neznají. Uvedeme si jména a přívlastky, kterými Boha označovali lidé Bible. Každé jméno a přívlastek vyjadřuje zkušenost, jakou s Bohem měl jednotlivý člověk nebo společenství věřících. Podle velké biblické konkordance jsou to v Písmu desítky textů, kde se tato jména a vlastnosti Boží vyskytují. My zde předložíme vždycky jen několik příkladů. Boží pojmenování, ze kterého poznáváme určitou činnost – co Bůh činí, jakými skutky se projevuje:	Hospodář Mt 13,24-30; Mt 13,51-52; Mt 20,1-16; Mt 25,14-30 Hostitel Mt 22,1-10; L 14,15-24 Král Mal 1,14; 1 S 12,12; Ž 10,16; Ž 47,3; Iz 33,22; Mt 28,23-34 Mstitel Dt 32,35; Ž 94,1; Iz 34,8; Iz 35,4; Ez 25,14; Na 1,2; Ř 12,19; 1 Te 4,6; Žd 10,30 kral. Obhájce vdov Ž 68,6 Ochránce Ž 68,6; 1 Tm 4,10 Otec Dt 32,6; 2 S 7,14; 1 Pa 17,13; 1 Pa 22,10; 1 Pa 28,6; Ž 68,6; Ž 89,27; Mal 1,6; Mt 5,45,48; Mt 6,9; Mt 21,28-32; Mt 23,9; L 15,11-32 Pán, Pán pánů Dt 10,17; Ž 136,3; Ž 147,5; Da 2,47; Mal 1,6; Mk 12,29; L 12,35-40	Panovník Gn 15,2,8; Ex 23,17 kral.; Ex 34,23; Joz 3,11 kral.; 2 S 7,18-19; Ž 16,2; Ž 68,20; Ž 114,7 kral.; Iz 7,7; Iz 10,33 kral.; Jr 1,6; Jr 4,10 Rek udatný (kral.) kral. Ž 45,4; Ž 78,65; Iz 9,6; Iz 10,21; Iz 42,13; Jr 20,11 Slitovník Iz 49,10 kral.; Iz 54,10 ekum. Soudce a zákonodárce Ž 7,12; Ž 50,6; Ž 75,8; Iz 33,22; Jr 11,20; Žd 12,23-25 Spasitel Ž 24,5 kral.; Ž 25,5 kral.; Ž 51,16 kral.; Ž 106,21 kral.; Iz 45,15; Jr 14,8; L 1,47; 1 Tm 1,1; 1 Tm 2,3; Tt 1,3; Tt 2,10; Tt 3,4 Spomocník (kral.) Ex 18,4; Ž 10,14; Ž 30,11; Ž 115,9-11; Ž 146,5; Žd 13,6 Texty vybrala: Jiřina Kubíková <i>(pokračování příště)</i>
---	--	---

Nad Písmem

RADUJME SE...

L 24,36-49

Dnešní neděli čteme a vykládáme v našich sborech příběh o Ježíšově zjevení v Jeruzalémě, jak jej zaznamenal evangelista Lukáš. Navazuje na dojemné vyprávění o zjevení Vzkříšeného dvěma učedníkům na cestě do Emmauz. Tito emauzští učedníci se vraceli k jedenácti apoštolům a k dalším bratrům do Jeruzaléma a vyprávějí jim svoje podivuhodné zážitky. Mluví o tom, jak se k nim Ježíš cestou připojil, jak s nimi hovořil, vykládal jim Písmo, jak s nimi dokonce zůstal na večer i společně pojedli a jak teprve potom konečně prohledli a poznali je! Povídají a vyprávějí a vykládají... ale v zápalu vlastního zaujetí a snahy dopodrobna a co nejméně vylíčit všechny ty senzační a neuvěřitelné zážitky si ani nevšimnou, že právě ten Ježíš, o němž celou dobu vzrušeně hovoří, stojí sám mezi nimi! Jak je nám ta situace určitě důvěrně známá a blízká! Jak často jsme někdy i my zaslepeni a zahlušeni sami sebou, omíláme si pravdy, teorie a rozumy... a zatím? Uniká nám to podstatné a rozhodující! A jak reagovali učedníci, když zjistili, že je s nimi skutečně ten, o kterém právě s nadšením mluvili? Když došlo takřkajíc na "lámání chleba", byli nakonec všichni zděšení a vystrašení: mysleli si, že vidí nějaký příznak či ducha! Ježíš je kárá za jejich zmatenost a bázlivost. Vyzývá je podobně jako Tomáše v příběhu podle svědectví Janova, aby se vlastními smysly přesvědčili o jeho skutečné existenci, když už nejsou schopni uvěřit bez důkazů. Ježíš ukazuje vyděšeným učedníkům své ruce a nohy, chce, aby se ujistili, že není pouhý přelud, nějaká jejich halucinace... Dokonce si od nich vzal i kousek pečené ryby a snědl ji před nimi. Ano, je

to též Ježíš, který zde na zemi kdysi žil, zemřel a byl vzkříšen k novému životu. Nevrátil se do své dřívější pozemské existence, ale objevuje se i v dimenzích tohoto hmotného světa. Současně je však nezávislý na prostoru a času a není omezován hmotnou skutečností. Je reálný a skutečný, ale přesto nikoli ve smyslu soudobé současnosti. Zdá se nám to možná nepochopitelné a plně paradoxní...! Pokusme se situaci učedníků i Ježíše promítnout do naší přítomnosti, podívejme se na příběh o zjevení v Jeruzalémě ještě malinko jinak, zkusme ho vidět svými vlastníma očima... Vždyť všichni občas vzpomínáme na lidi, kteří pro nás v životě něco znamenali, ovlivňovali naše kroky a rozhodnutí a my jsme si jich proto vážili a milovali je. Přestože už zemřeli a nemohou tu být fyzicky s námi, zpřítomňujeme si je v našich myslích a srdcích. Cožpak tu s námi svým způsobem nejsou? Neoživujeme je snad stále ve svých vzpomínkách? Vždyť i my zažíváme podobná setkání! A cožpak se nesetkáváme s Ježíšem, když se společně scházíme v našich sborech, když si připomínáme, co učil a oč usiloval... a hlavně – když se snažíme podle těchto norem také skutečně jednat? Radujme se proto, sestry a bratři, stejně upřímně jako se radovali učedníci, když před sebou uviděli svého vzkříšeného Mistra a Pána. Oni nakonec překonali svůj prvotní strach a obavy z podivuhodného setkání. Ježíš učedníkům připomíná důležitost prorockých slov o mesiášských zaslíbeních, která jim zvěstoval již dříve a jež se mají právě nyní naplnit. Otevíral jim srdce, aby porozuměli svědectví Písma a pochopili je. Učedníci, svědci všech těchto událostí, budou později jakožto ti vyzbrojení

mocí Ducha svatého vyslání coby apoštolové zvěstovat evangelium, svědčit o Kristu a sloužit v jeho jménu. Nezapomínejme proto ani my na závazek, který na sebe dobrovolně bereme, hlásíme-li se ke Kristu jako ke svému Pánu. Následovat Ježíše neznámá kopírovat či napodobovat, ale umět se rozhodovat svobodně a zároveň i zodpovědně. Následovat znamená dobře vědět, kde je naše místo, jaké jsou hodnoty, které vyznáváme, kdy nastává čas je hájit, kde je zapotřebí zasáhnout, kde máme přispěchat na pomoc a kde čekají třeba jenom na vlídné slovo, na naši lásku a pochopení. Přiznejme si, že i nás samotné zahřeje u srdce laskavost, všímavost, projevy pozornosti či pomocná ruka nám podaná ze strany našich blízkých i našeho okolí! „Jak byste chtěli, aby lidé jednali s vámi, tak vy ve všem jedněte s nimi; v tom je celý Zákon i Proroci,“ učil Ježíš zástupy ve svém Kázání na hoře. Ať nás tato jeho slova provázejí a jsou jakýmsi zlatým pravidlem v našem praktickém životě, v našem každodenním jednání a rozhodování.

Alena Tučková

*Hospodine, Bože náš,
dej, ať velikonoční
radostná zvěst a nová naděje
přetrvává v našich srdcích
a vede nás spolehlivě
i po strmých či klikatých
životních cestách.
Prosíme o odvahu,
vytrvalost a sílu
při zvládání našich
každodenních povinností
a překonávání překážek.
Prosíme tě, Pane,
posiluj a upevňuj
naši důvěru v tebe.
Amen.*

BIBLE 21. STOLETÍ – NOVÁ BIBLE KRALICKÁ?

Dokončení ze str. 1
www.bible21.cz.
Zajímali mne především autoři tohoto díla. Omyl. Skutečný autor textu existuje jenom jeden a je to Alexandr FLEK, B. A., M. Th., který přizval ke spolupráci poradce Mgr. Jiřího Hedánka (hebrejščina + aramejščina), Pavla Hoffmana, B. A., M. A., M. Div. (řečtina) a Zdeňka Sýkora, M. Div. (textová kritika) a dále šest bohemistek, které se zabývaly jazykovou úpravou. V této sestavě tedy nemohu uvěřit, že tato Bible je překladem z originálních textů, byť autor uvádí, že se touto prací zabýval plných patnáct let. Nemyslím si však, že je to na škodu a že překlad byl nezbytně nutný. Vždyť už třicet let existuje velmi seriózní překlad Bible, který navíc prošel i několika revizemi. Kromě toho se autor rozhodl pro sémiotický překlad, posunutý až do hovorové češtiny. Zabývat se tedy do hloubky originálními texty by mělo smysl jen v případě určité nejistoty. Bohužel k tomu však nedošlo. Největším úskalím je znění Desatera, se kterým se nemohu a ani nechci ztotožnit, a které bude asi překážkou pro přijetí textu i pro ostatní církve. Svě výhrady podrobněji zdůvodním v dalším článku. Věnujme se tedy napřed rámcově celému výtlisku Bible 21. století. Snad to bude překvapivé, ale budu chválit. Především za velice sympatické považuji uvedení mezititulků, které proti českému ekumenickému překladu

bylo rozšířeno a zpřehledněno. Kralická bible, jak je známo, tyto nadpisy nemá, neboť se drží originálu. Zatímco ČEP rozlišil až na nepatrné výjimky text na text psaný ve verších a na prózu, autor Bible 21. století neváhal a zasáhl do textu pokaždé, když to bylo ku prospěchu věci. Měl šťastnou ruku. Některé pasáže zvýraznil a zpřehlednil. Např. jména apoštolů, Davidových potomků, popřípadě rodokmenů řadí do sloupce pod sebou. Myslím, že to byl velmi dobrý nápad, i když tento počín zdražuje celé vydání. Rozsah vzhledem k větším písmenům a dalším úpravám se rozšířil asi o 450 stran, což opravdu není málo. Ale vyplatilo se to. Kniha je už na první pohled čtivější, přehlednější a některé citáty utkví i při náhodném listování v paměti. Další zcela převratnou novinkou je uvedení číselných dat namísto slovně v číslovkách. Divím se, že to předtím nikoho nenapadlo. Měla jsem v ruce už spoustu Biblí v různých jazycích a vydáních, nikde jsem nic takového neviděla. Moje pochvala je zasloužená. V nedávné době jsem totiž zpracovávala pro Manu výklad částí První knihy královské. Napadlo mne spočítat, jak postupně za vlády jednotlivých králů rostl počet vojsk. Dalo mi to dost práce, neboť jsem se doslova ztrácela v textu.

Když už jsem pro kontrolu otevřela 1 Kr, nedalo mi to, abych porovnávala texty ve 12. kapitole, verš 10-11, které

představují zpučnost Rechabeáma, syna Šalomounova. V Bibli 21. století zní text takto:
*Já mám silnější malík,
než měl můj otec pupík!
Můj otec vám naložil těžké jho?
Já vám ho ještě ztížím!
Můj otec na vás brával bič,
já na vás vezmu karabáč!*
Nezbylo mi, než se při čtení textu srdečně zasmát. Až mi vstoupily slzy do očí. Hned vysvětlím proč. V Českém ekumenickém překladu zní text takto: „*Můj malík je tlustší než bedra mého otce. Tak tedy můj otec na vás vložil těžké jho?*“ ... atd. Pokud se v textu Písma objeví termín bedra, bedra, je tím totiž míněn mužský pohlavní úd. Ve starozákonních dobách se k tomuto místu skládaly přísahy. Pokud se Rechabeám zmiňuje o malíčku a bedrech svého otce, zasahuje tím do nejcitlivějšího místa jeho osobnosti. To se o pupíku nedá dost dobře říci.

Na druhé straně je docela zajímavé, že pan Alexandr Flek je, stejně jako my všichni, zatížen tradičními texty natolik, že nezaměnil termín jho – dnešní mládeži již málo srozumitelný – za obyčejné břemeno. Je čas končit. Dalšími texty a zejména Desaterem se ještě budeme zabývat.

Jindřiška Kubáčová

Bratr patriarcha pro ČTK

Záměrem tohoto překladu Nová Bible kralická aneb Bible 21 je snaha o srozumitelné přetlumočení biblické zvěsti v soudobé řeči. Je třeba ocenit širokou prezentaci spojenou s vydáním tohoto novodobého biblického překladu, která má vzbudit zájem o Bibli v naší soudobé spíše ateisticky orientované společnosti... Z hlediska překladatelské odbornosti z původních jazyků nemůže Bible 21 konkurovat Českému ekumenickému překladu, který je dílem řady odborníků z různých církví a na kterém naše církev od počátku spolupracovala. V tom spočívá jeho jedinečná a nenahraditelná hodnota. Je také oficiálním textem pro liturgické čtení a vyučování v naší církvi. Jiné překlady jsou vhodné pro srovnávání různých znění. Bible kralická z roku 1613 je jedinečné a autentické překladatelské dílo z doby české reformace. Z tohoto důvodu název Nová Bible kralická nebyl vzhledem k výsledné podobě textu vhodně zvolen.

Tomáš Butta

NA FARNÍ ZAHRADĚ...

Dokončení ze str. 1
se, podebatit si o svých starostech a radostech, že jim většinou stačí jen ta hodinka v nedělní bohoslužbě. Převlece záležitosti na farářů, aby obec žila jako obec, aby byla součástí obce daleko širší. Jak se to děje v Roztokách u Prahy? Sestra farářka Kučerová má nápad uskutečnit nějakou duchovní akci a osloví aktivisty občanských sdružení, mateřské školy, základní školy, výtvarné kroužky, dá zprávu do místního tisku, rozvěsí na veřejné nástěnky a pomocníci a realizátoři se hlásí. Spolu s ostatními je to například paní Vladka Drdová, maminka tří dětí, která se přestěhovala do Roztok před pěti lety. Obě ženy se spřátelily a paní Drdová nechybí při žádné akci církve. Když paní učitelka Richtero-

vá z Mateřské školy v Havlíčkově ulici, kam chodí i Drdův "vejškrabek", vešla tu Květnou neděli do sboru před stůl Páně, zajásala radostným překvapením: Na stěně, tak přímo v průčelí, visel zarámovaný obraz, dílko dětí právě její školky! Načrtnutý beránek měl bílé rouno z papírků, které tvořily a přilepovaly děti – učily se právě thrat a svinovat papír. „Dáte nám ho do školky?“ prosila hned autorky výstavy a ty slíbily, že ano.

Onu Květnou neděli jsem se ocitla ve svém dětství – v zahradě bratra faráře Zemana, kde jsme také malovaly, soutěžily v pytlích, zpívaly a hrály loutkové hry. Řekla bych, že takové dětské zážitky v církvi a s církvi s ní člověka navždy spoutají...

Iva Gottlieblová

Osmdesátiny dr. Karla Lachouta

Dr. Karel Lachout, český skladatel a muzikolog se narodil 30. 4. 1929 v Praze. Hudebnou se zabýval od dětství, soukromě studoval klavír a hudební teorii už během středoškolského studia. Po maturitě vstoupil na filosofickou a pedagogickou fakultu UK (1948-52) a čtyřleté studium zakončil doktorátem s disertací "Problém skladatelského tvoření". Současně absolvoval kompoziční oddělení vysoké hudební školy AMU u prof. J. Řídkého (1949-53). Z jeho prací lze jmenovat např. klavírní skladby *Bagately*, *Variace a fuga*, *Sonatina*, dále *2 smyčcové kvartety* (1951) a (1952), z orchestrálních skladeb *Malou předehru* a *Symfionettu*, poprvé provedenou Symfonickým orchestrem Čs. rozhlasu v r. 1953. Byl zaměstnán jako dlouholetý hudební redaktor Čs. rozhlasu v Praze (od r. 1953-79). Dr. Lachout je autorem nejen mnoha rozhlasových hudebních pořadů, ale také zkomponoval četné úspěšné skladby z oblasti zábavné a taneční hudby. Kromě *Taneční fantazie pro klavír a orchestr* byly často vysílány jeho skladby *Španělské nálady*, *Pohlednice z Kubby*, *Mar del Plata* aj., inspirované španělskými a jihoamerickými hudebními prvky. To nemálo přispělo k tomu, že se dr. Lachout už od poloviny 50. let začal hlouběji zabývat historií a typickými projevy autentické hudby Latinské Ameriky a postupem času se vypracoval podnes na celkem ojedinělého znalce a nadšeného propagátora této jihoamerické hudby u nás, tehdy v Československu, nyní v České republice, a je zároveň patrně prvním evropským muzikologem a autorem prací o hudbě Latinské Ameriky. Jde o různou dlouholetou popularizační a publikační činnost, která je současně doplňována praktickými poznatky o současném stavu hudební kultury zemí Latinské Ameriky, pokud má autor možnost některou tuto zemi též osobně navštívit. Domluví se anglicky, španělsky, německy.

A navíc je už od narození členem naší církve. „Rád bych řekl ke svému 80. výročí narozenin pár slov zamyšlení,“ řekl bratr Lachout. „Mé hlubší přesvědčení o existenci Boha a Boží spravedlnosti jsem získal průběhem života vlastní životní zkušeností, nemusel jsem být o tom někým přesvědčován. Už v pěti letech se z nevinne angíny vyvinula její hnisavá forma a celková otrava krve, která byla ve 30. letech minulého století smrtelná, protože tehdy u nás ještě nebyl penicilin. Takže má matka byla zoufalá, usilovně prosila Boha modlitbami o pomoc a při transfuzi mi dala svou krev. Nakonec jsem tu životní krizi přežil, i když v nemocnici o tom už pochybovali. A dnes jakoby náhradou za toto utrpení kupodivu přežívám už mnohé své vrstevníky z dob studií i mnohé ze starší generace. Takže jsem si sám na sobě prožil jistý "zážrak" jakéhosi znovuzrození, který nikdo nečekal. To velmi ovlivnilo mé myšlení a životní názor na svět. Proto jsem rád, že mne moji rodiče při mém narození dali pokřtít v duchu tehdy ve dvacátých letech minulého století zakládané Církve československé husitské a tomuto vyznání jsem zůstal věren dodnes.

Pokládám historickou postavu Mistra Jana Husa za skutečný symbol křesťanské tradice a věrnosti Boží církve, včetně zásad svobody svědomí a Desatera přikázání. Rovněž osobnost Jana Žižky mne jako rodilého Žižkováka uchvacuje i tím, jak dokázal nesmlouvavě bojovat proti zlu a bezpráví i proti jasné přesile za pomoci "Božích bojovníků".

Škoda jen, že dnes, kdy hlavně do Prahy přijíždí hojně cizinci, nemají možnost koupit si od pohlednic po suvenýry této naší husitské tradice pro propagaci jak osoby Mistra Jana Husa, tak České republiky.“
Bratr Karel Lachout se setkal s řadou osobností naší církve - s prof. M. Kaňákem, s patriarchy F. Kovářem a M. Novákem... Je aktivním členem žižkovské náboženské obce.

ThDr. Jaroslav Hrdlička

KARMEITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ KOSTELNÍ VYDŘÍ

ve spolupráci s NAKLADATELSTVÍM KRÝSTAL
připravuje první kompletní vydání

JERUZALÉMSKÉ BIBLE

Během listopadu 2009 vyjde kompletní jednosvazkové vydání JERUZALÉMSKÉ BIBLE ve dvou různých vázaných provedeních, v rozsahu cca 2200 str., ve formátu 165 x 210 mm. Text bude ve dvousloupcové sazbě s poznámkami.

NABÍDKA PŘEDPLATNÉHO SE SLEVOU 15 % DO 30. 5. 2009

**Cena pro předplatitele 550 Kč (standardní vazba) – běžná cena 650 Kč.
Cena pro předplatitele 1190 Kč (luxusní provedení v koženkové vazbě) – běžná cena 1400 Kč.
Předplatné zajistíte v síti knihkupectví KNA www.kna.cz/prodejny nebo přes zásilkovou službu:
Karmelitánské nakladatelství, zásilková služba, Kostelní Vydří 58, 380 01 Dačice,
tel: 384 420 295, email: zasilky@kna.cz.
Podrobnosti o tomto projektu: www.ikarmel.cz/akce/jeruzalemskabible
Zájemcům zašleme nezávazně podrobné informace**

inz.

